

Одеський національний медичний університет
Наукова бібліотека

СТОРІНКАМИ ЧОРНИХ КНИГ...

**Фотовиставка до 85-ї річниці Дня
вшанування пам'яті жертв Голодомору-
геноциду 1932-1933 років**

**Із тридцять третім голим роком,
Голодно голим та німим,
Та тричі пухлим. Хай би з ним
Поїли б кору і комору,
Траву і шкуру, цвіль і міль,
Та мерли б жовті, як з похміль.
Без трун понесені із двору.
Ні за що. Просто. Без вини.**

Андрій Малишко.

В 1933 році більшовики організували штучно голод в Україні. Перед очима цілого світу українське селянство вимирало цілими селами й районами, понад 5 мільйонів українського селянства згинувло тоді страшною голодною смертю. Допомогу, яку організовано було в Західній Україні під проводом митрополита Шептицького, братню допомогу від тієї частини українського народу, що жила поза межами СРСР, під Польщею, Сталін відкинув і навіть нічого не сказав про це вмираючим українцям в СРСР. Навіщо? То небезпечно, бо то є національна солідарність, така страшна для більшовизму. Сталін прирік українське селянство на наглядну смерть свідомо, щоб змусити його до покірності, до примирення з заведеним колгоспним рабством.

Елеватори в цілому СРСР тріщали від українського хліба запрацьованого українським народом, і здобутками того народу більшовики завоювали за безцінь світові ринки, творячи демпінг, постачали ним китайську революцію тощо... В цей час умираючих українських селян, що їхали до столиць просити на вулицях милостиню, виловлювала червона жандармерія, звана робітничо-селянською міліцією, і викидала геть за місто вмирати на шляхах. Український народ в цій страшній трагедії був доведений до людоджерства, до найвищого ступеня людської трагедії.

Іван Багряний, з листа-памфлета «Чому я не хочу вертатись до СРСР?»

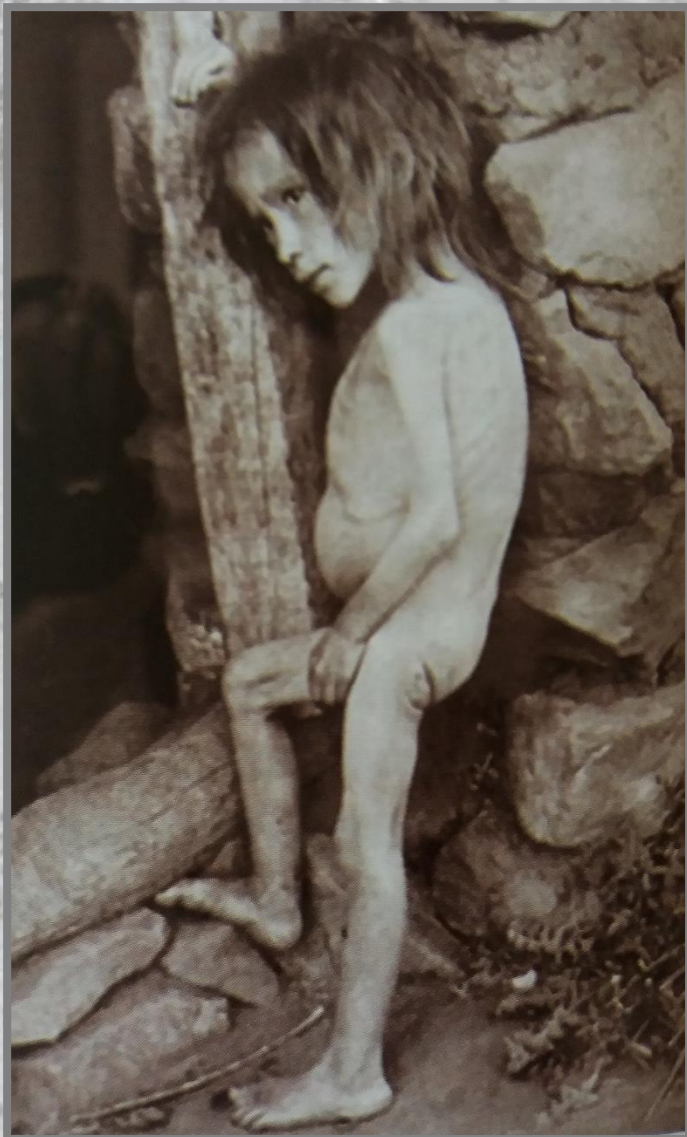
Репродукції з Famine-Genocide in Ukraine, 1932 –1933.

Пухлі з голоду діти.

За що така доля?

Боротьба за життя.

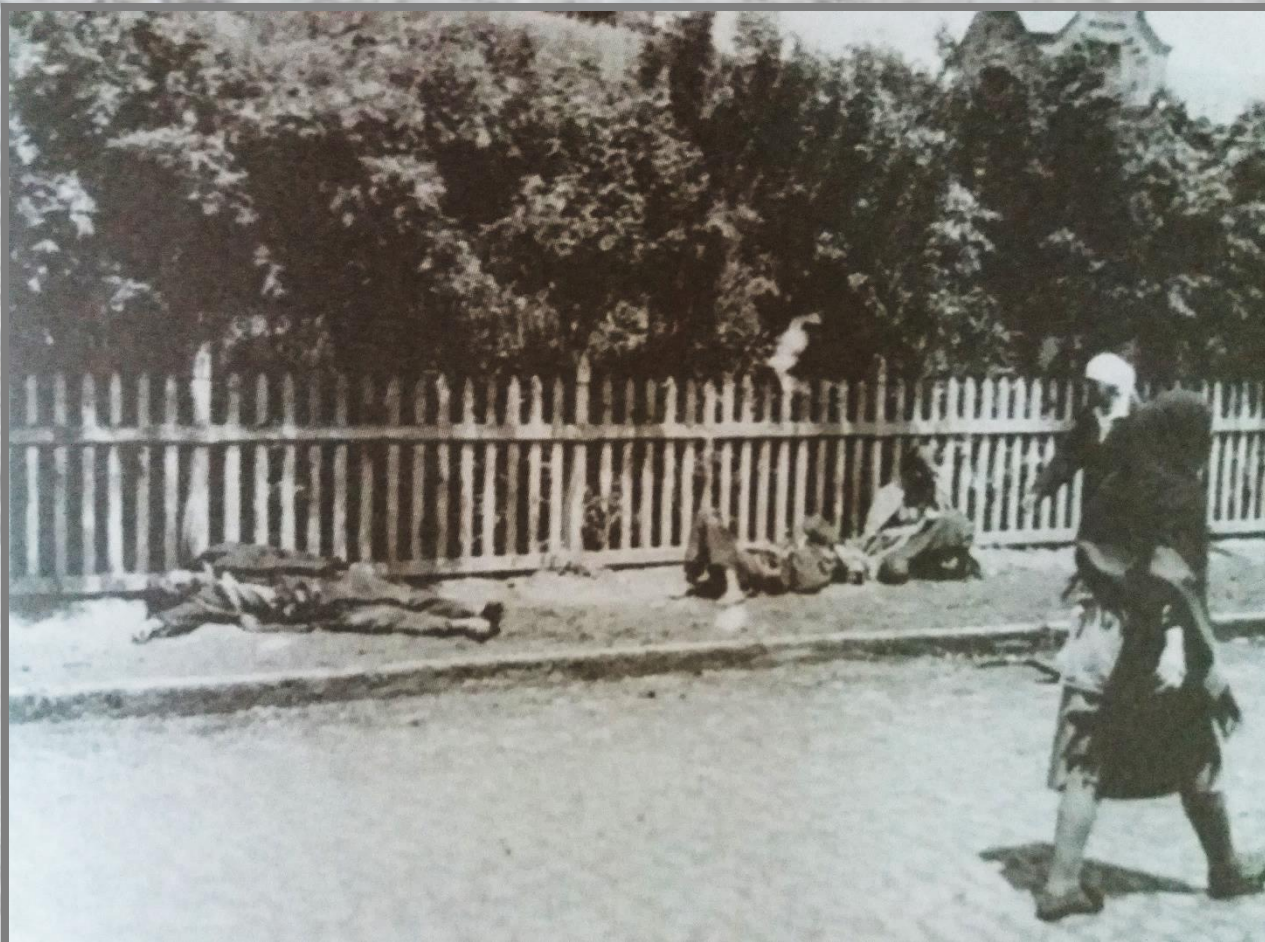

Жертви голодомору.

Жертви голоду м. Харків 1933р.

Жертви голоду м. Харків 1933р.

Голодуючі діти на вулицях м. Харкова в пошуках їжі.

Голодна смерть.

Коні голодного лихоліття.

Місце масового поховання полеглих від голоду на Харківщині.

Візьміть Малу Радянську Енциклопедію видання 1940 р. розкрийте її на букву "у" і прочитайте в рубриці "УРСР", що там написано.

Це документ. А написано там чорним по білому, хоч і дрібним друком, що Радянська Україна за переписом 1927 р. мала українського населення 32 мільйони, а в 1939 р., цебто по 12 роках... 28 мільйонів.

Всього лише 28 мільйонів! Де ж ділися 4 мільйони людей проти 1927 р.?

А де дівся приріст, що за 12 років мав бути щонайменше 6-7 мільйонів?

Разом це становить понад десять мільйонів. Де ж вони ділися, ці 10 мільйонів українського населення? Що з ними сталося в країні "цвітучого соціалізму"?

Іван Багряний, з листа-памфлета «Чому я не хочу вертатись до СРСР?»

Голодні селяни залишають село в пошуках їжі в місті.

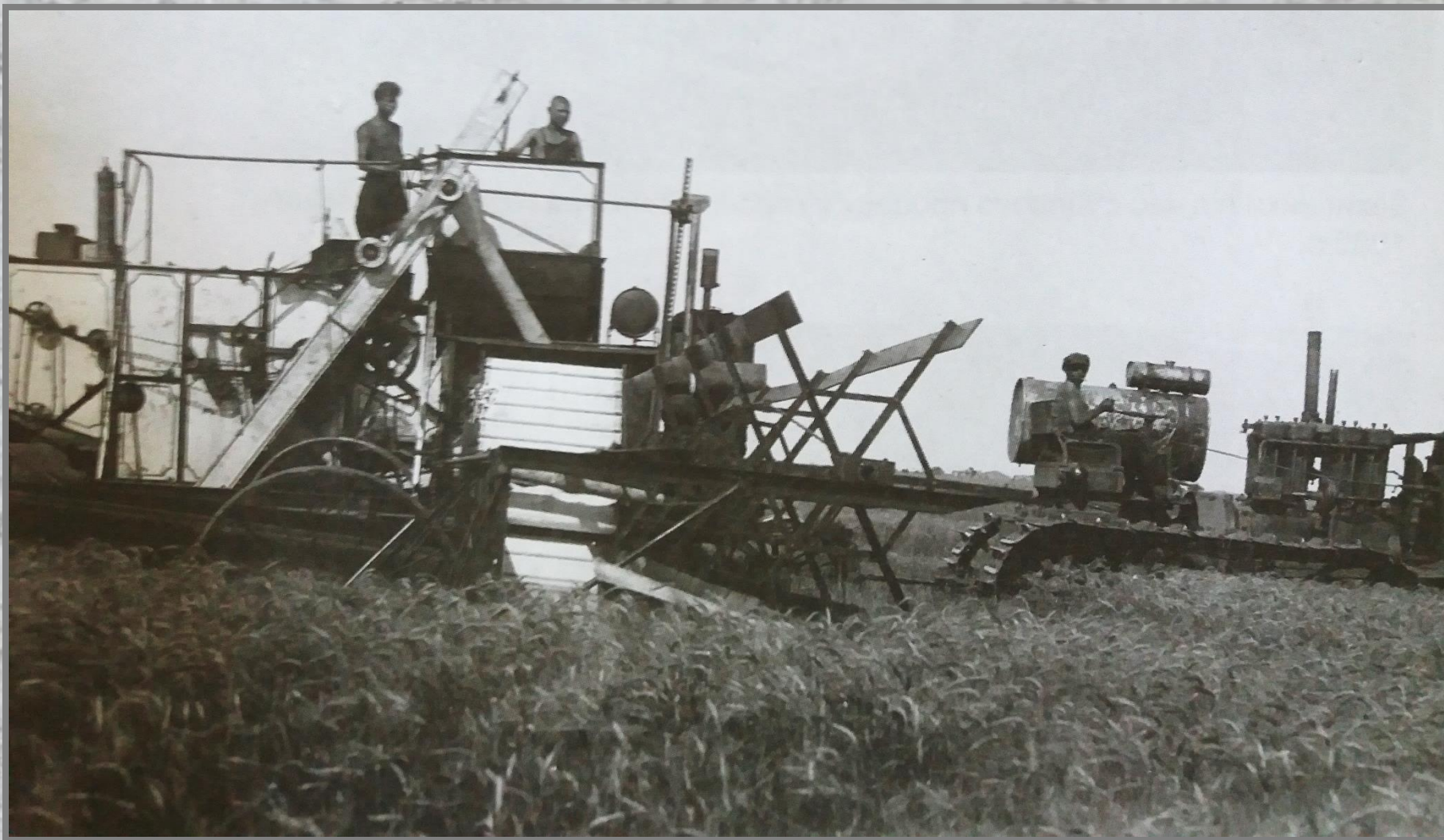
**Діти збирають мерзлу картоплю на колгоспному полі
с. Удачне на Донеччині, 1933 р.**

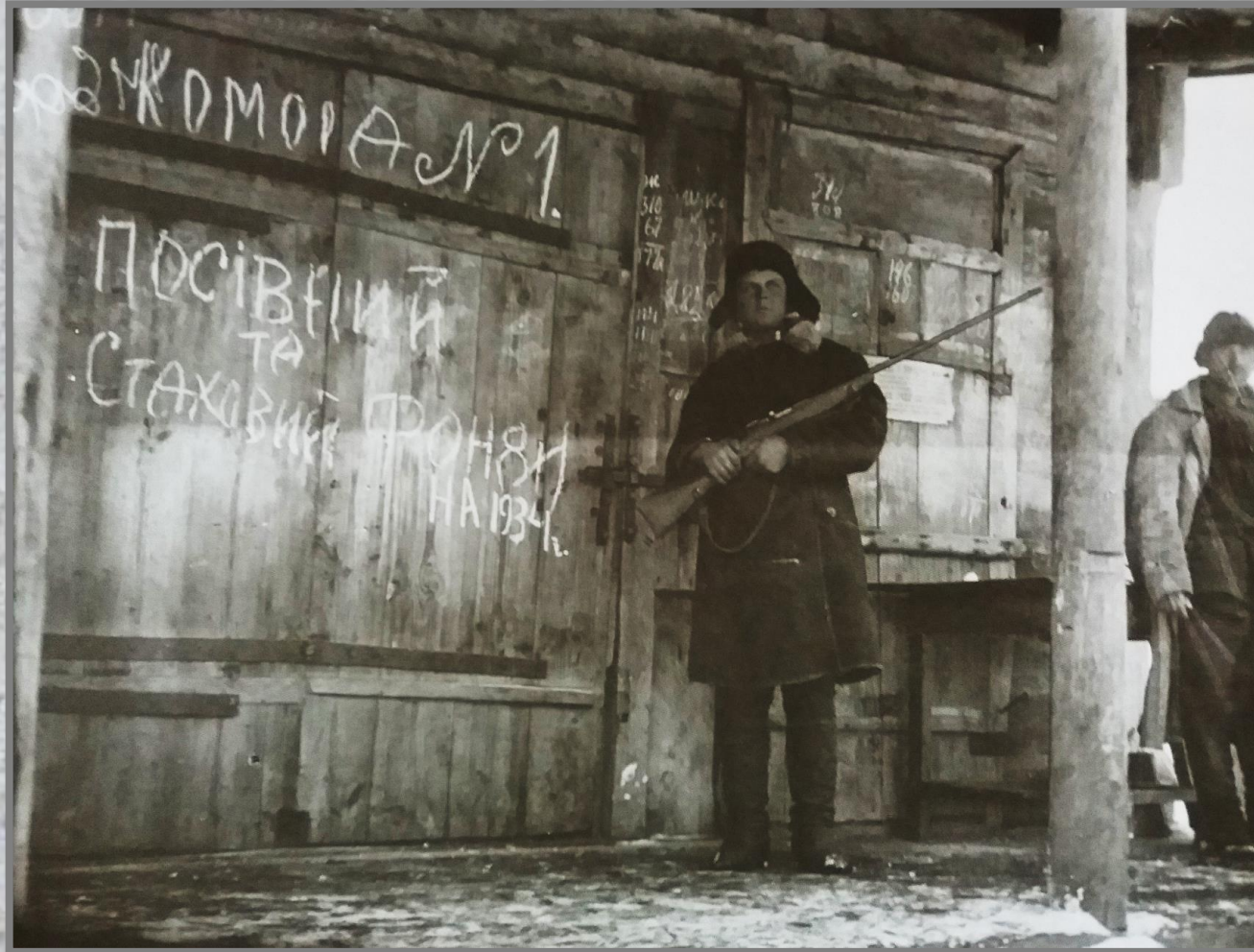
Піонери збирають колоски після косовиці, 1933 р.

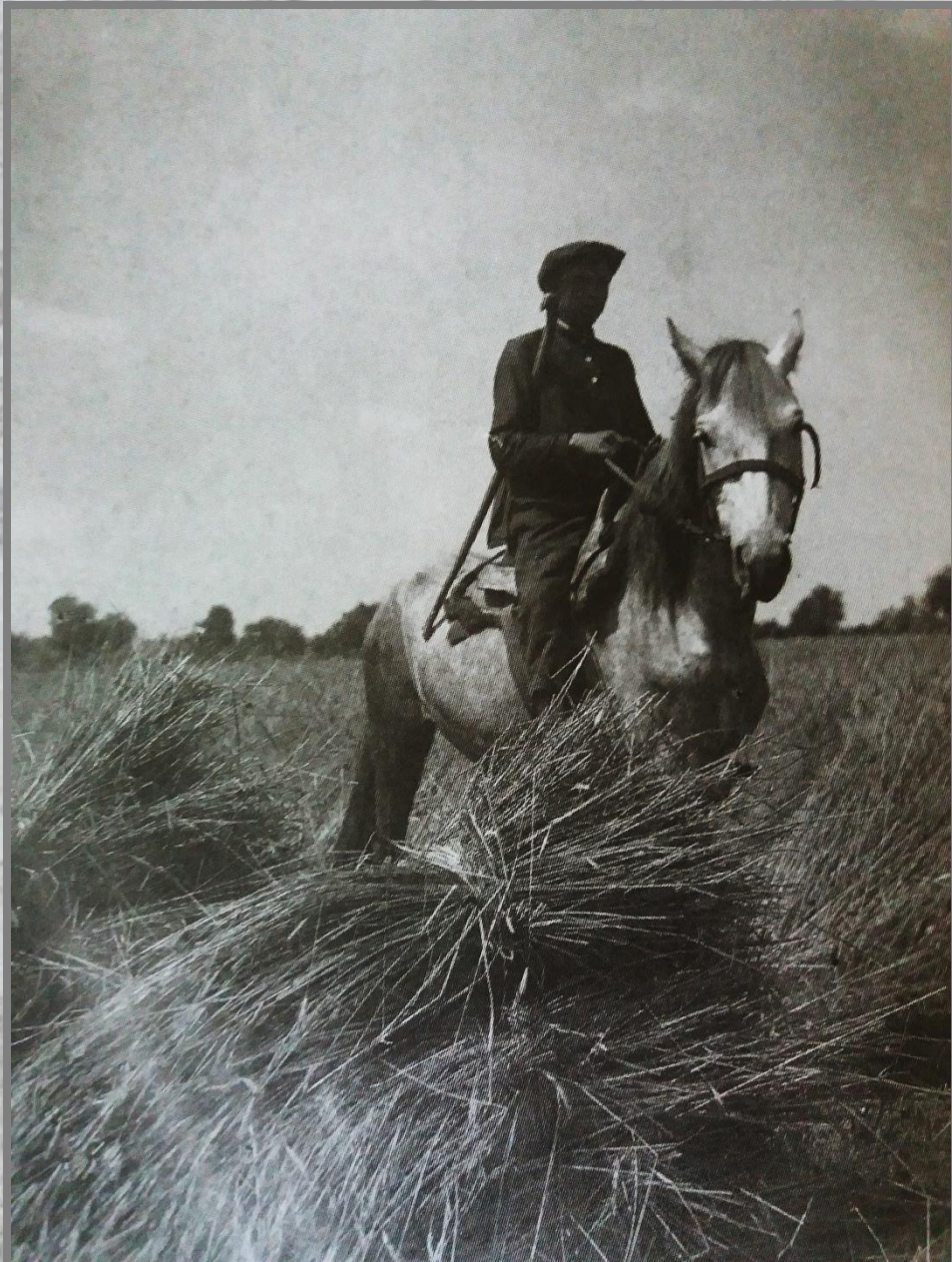
**Збирання хліба у радгоспі «Червоний Перекоп»
Каховського району Одеської області, 1933р.**

Так охороняли відібране у селян зерно.

**Трудівник колгоспу ім. Г. Петровського, с. Ольшанка
Харківської області, комсомолец Гочаренко охороняє
насіннєві і страхові фонди, 1933р.**

Іван Дибенко – комсомолец, трудівник колгоспу «Червона зірка» Хорольського району Полтавської області стереже колгоспний урожай, 1932 р.

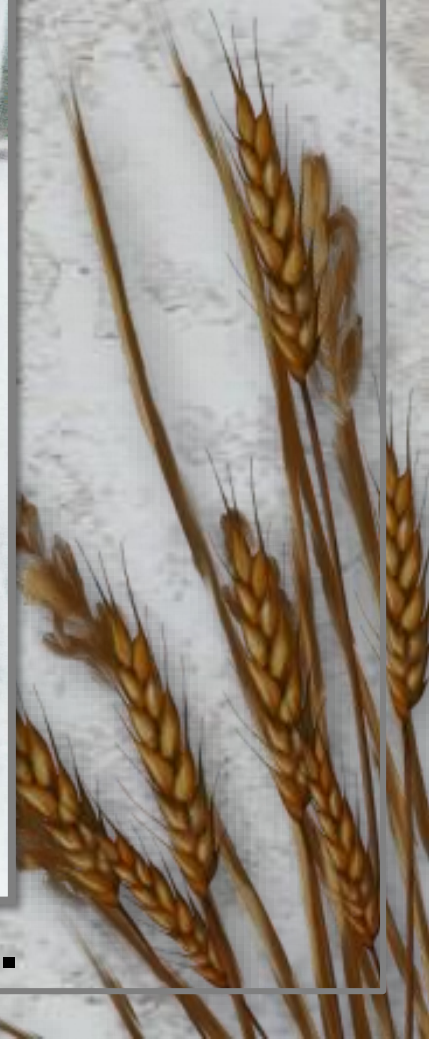

**Активісти с. Удачне
Донецької області
з конфіскованими колосками
біля сільради, 1932р.**

Селяни отримують пшоно на трудовні у колгоспі, 1932 р.

**Прийом зерна від селян на зсипному пункті «Союз хліба»
у с. Кагарлик Київської області, 1932р.**

В 1929-1932 рр., в так званій "колективізації", більшовизм виповів війну заможному селянству гаслом "знищення куркуля як класу". В практиці це означало фізичне винищення колосальної маси людей, чесних трударів-хліборобів. І насамперед винищення українського селянства. Це знищення "куркуля як класу" в дійсності було для нас знищенням України як нації, бо вона на 70 % селянська. Під цим гаслом фізичного знищення винищено буквально мільйони українського народу. І не т. зв. "куркулів", а бідняків, інтелігентів і робітників.

Бо на Україні це знищення проводилось не в соціальному плані, а в політичному і національному. Куркулів знищувано за те, що вони заможні, за те, що вони "куркулі". Бідняків, інтелігентів і робітників знищувано за те, що вони співчували "куркулям", а значить були "підкуркульниками". В цю категорію вносили всіх тих, хто був проти радянської влади і колективізації.

Іван Багряний, з листа-памфлета «Чому я не хочу вертатись до СРСР?»

Розкуркулювання селян 30-ті роки

**Розкуркулена сім'я біля свого будинку в
с. Удачне Донецької області, 30-ті роки**

**Розпродаж майна розкуркуленого селянина Мартиненка
на «червоному базарі», с. Удачне на Донеччині, 1930 – 1932рр.**

**Учасники антирелігійного походу, організованого молоддю одного з сіл
Одеської округи, 1926 – 1932 рр.**

Звони, що були зняті з церков м. Запоріжжя, 1930 р.

ГОЛОДОМОР

НАВЕСНІ 1933 ПОМИРАЛО

ЩОХВИЛИНИ
ЩОГОДИНИ
ЩОДОБИ

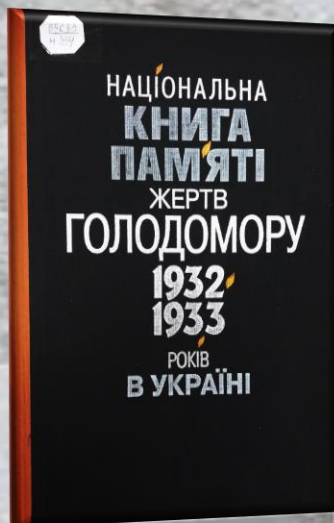
17
1 000
2 5000

УКРАЇНЦІВ

ПАМ'ЯТАЙ!

Фотопрезентація створена за матеріалами книг з фонду Бібліотеки ОНМедУ:

Національна книга пам'яті жертв голодомору 1932-1933 років в Україні / І. Юхновський, В. Верстюк, В. Борисенко [та ін.]; редкол.: В. Ющенко (голов. ред.) [та ін.]; Укр. ін-т нац. пам'яті. - К.: Вид-во ім. Олени Теліги, 2008. - 950 с.

**Мовчан В. П.
Криві Коліна крізь терни і роки. В історії села
- історія України: іст.-краєзнавча, художньо-публіц.
оповідь / В. П. Мовчан, І. А. Нерубайський, В. Й.
Олійник. - К.: КВІЦ, 2010. - 711 с.**

*З повагою, бібліотекар НБ ОНМедУ
Черкасова Наталія Валентинівна*